1946. GADA 16. OKTOBRĪ DARBU SĀK VALKAS BĒRNU MŪZIKAS SKOLA.

J. Cimzes Valkas mūzikas skolai 50 gadi

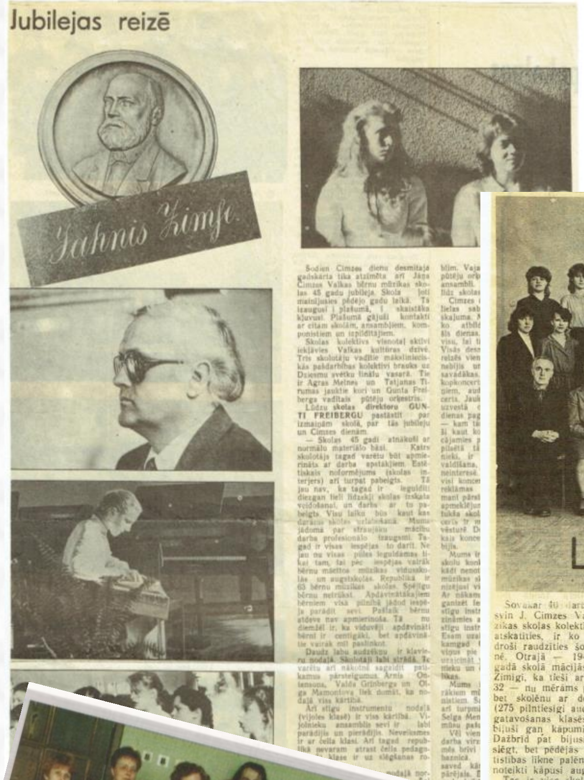

Jubilejas reizē

No kreisās 1. rindā: E. Bavina, T. Tīruma, R. Reinholds, G. Freibergs, L. Freiberga, Ā. Tomiņa, A. Ontensons. 2. rindā: N. Tapicina, V. Grinberga, E. Dzedone, I. Lečmane, M. Blošenko, A. Adāmova, M. Lazdiņa, L. Veinberga, U. Ozoliņa, L. Medne. 3. rindā: A. Niklavičs, V. Minskis, K. Lazdiņš.

FORTISSIMO, SI BEMOL MAŽORĀ...

Valkas bērnu mūzikas skola šodien atzīmē 30 gadus

Lai skan! Lai sadzird!

koncerti Igaunijā. Muzicējam arī Gulbenē un Zvejniekciemā. Dziesmu svētkos piedalās gandrīz visa skola (protams, izņemot jaunās māmiņas). Pēteris Koltovs zonas Dziesmu svētkos izdiriģēja «Tālavas» 2. vietu, — saka darbinieki.

Labi veicās Ārijai Tomiņai ar Strenču kultūras nama jaukto kori. 1. vietu ieguva LLT rajona apvienības pūtēju orķestris (to vada pats direktors).

Mežrūpniecības saimniecības Strenču iecirkņa vīru dubultkvartets Aleksandra Birznieka vadībā koncertējis Maskavā (pagājušajā gadā kolektīvs zonālajā skatē ieguvis 2. vietu).

Visos trīs republikāniskajos bērnu mūzikas skolu konkursos Valkas audzēkņi iekļuvuši finālā.

—Visjaunākā ideja mums pašlaik ir sava simfoniskā orķestra nodibināšana (stīgu nodaļa un pūtēju daudzums to atļauj). Pirmajā mēģinājumā (un tāpat arī turpmākajos) novembrī piedalīsies arī pasniedzēji un bijušie audzēkņi. Mēģināsim pierādīt, ka arī tādā mazā pilsētā var kaut ko izdarīt... Kā veiksies, to vēl nevar zināt, jo, pirmkārt, trūkst zāles — tādu lielu cilvēku daudzumu nav kur novietot. Izpildu komiteja solīja palīdzēt. Cerēsim, — saka stīdzinieku pedagogi.

Un vēl:

— Sarežģīta ir patī mācīšanas problēma. Jau pašā sākumā — atved mamma savu lolojumu un paziņo: «Spēlēsim klavieres!» Bet mazulis varbūt daudz labprātāk nodarbotos ar trompeti, fagotu, mežragu vai flautu. Tāpēc bērnudārzos organizējam mūzikas nodarbības. Daļēji profesionālajā orientācijā palīdz arī pasniedzēju izbraukuma koncerti rajonā (tādi ir bijuši Vijciemā, Plāņos, Turnā, Trikātā...). Bez tam vecāki daudz «grēko» arī sava «brīnumbērna» mācīšanas procesā. «Es no mūzikas neko nesaprotu, palīdzēt nevaru,» skumst aizbildnis. Bet galvenais šoreiz ir ieaudzināt pacietību, neatlaidību— pasekot, lai kārtējā nodarbība tiktu sagatavota. Kā viņa jāgatavo, to zinās «mūziķis» pats. Citādi skolotājam vairākas stundas jāatkārto viens un tas pats. Treniņš nepieciešams!

Un vēl maza piebilde — mēs ģimenēs dziedam pārāk maz, gandrīz nemaz... Literatūrā par tādu kopīgu dziedāšanu lasāms jau sen. Kur tad bērns lai mācās savu pirmo dziesmu?

D. Apsīte

[par mūzikas skolu]()